

ת"פ 54135/03/16 - מדינת ישראל נגד סמיר הואשלה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 54135-03-16 מדינת ישראל נ' הואשלה
בפני כבוד השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם סמיר הואשלה

הכרעת דין

הנאשם עומד לדין בגין ביצוע עבירות של פריצה לרכב בניגוד לסעיף 413 ו' רישא בחוק העונשין תשל"ז-1977, וניסיון גניבת רכב בניגוד לסעיף 413 ב' ביחד עם סעיף 25 בחוק.

מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 2.3.16 בין השעות 02:00 ל-06:00 החנה המתלונן את רכבו ברחוב יהודה הנשיא 8 בפתח תקווה, ולפי הנתען התפרץ הנאשם אל הרכב באותו מועד, בכך שכופף את חלון הדלת הקדמית ונכנס אל הרכב. הנאשם עקר את חובק ההגה וחיבר מעקף למערכת ההנעה באמצעות חוט חשמל אל מצבר הרכב. בכך, על פי הנתען, ניסה הנאשם ליטול את הרכב ללא רשות והתפרץ אליו.

הנאשם כפר בתשובתו לאישום בטענות כלפיו וטען כי כלל לא היה בפתח תקווה.

לאחר ששמעתי את הראיות ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה את האמור בכתב האישום מעבר לספק סביר.

ראשית יצוין, כי ההגנה אינה חולקת על העובדות המתוארות בכל הנוגע לפריצה לרכב ולניסיון גניבתו, ולמעשה, חולקת אך על הטענה כי הנאשם הוא שביצע את המעשים הנידונים.

במהלך הבאת הראיות הוגשו בהסכמת הודעות המתלונן במשטרה כאשר מת/1, הודעת המתלונן אשר נגבתה במקום האירוע, עולה כי החנה את הרכב ביום 1.2.16 ברחוב יהודה הנשיא 8 בפתח תקווה, וכאשר הגיע אל המקום בסמוך לשעה 6:00 בבוקר, ראה את דלת הרכב פתוחה ואת המתנע כשהוא במצב פעולה. כן מצא את חלון הנהג עקור

ממקומו, את הקודן קרוע ואת המתנע פועל כשחוטים חשופים נמצאים במקום.

מהודעתו הנוספת, ת/2, עולה כי שטף את הרכב לאחרונה לפני כשנה במקום המיועד לשטיפת רכבים וכי הוא המשתמש היחיד ברכב. כן ציין כי הרכב היה נעול באמצעות רב בריח על מוט ההילוכים, ולפיכך, להבנתו, לא ניתן לגנוב את הרכב אלא לשבור את מוט ההגה ואת המתנע בלבד.

המתלון נשאל אם הסיע עובדים ברכבו ואם ביצע עבודת שיפוצים לאחרונה ואולם השיב בשלילה.

מהרכב נלקחו מספר מעתקים, עליהם למעשה לא חולקת ההגנה, והמסמכים הרלבנטיים הוגשו בהסכמה. בבית המשפט העיד איש מז"פ אשר הוא שביצע את לקיחת המעתקים ולהגנה לא היו טענות בכל הנוגע לנטילת המעתקים ולטיבם, כאשר חקירת איש המז"פ התמקדה בכך שהנאשם היה חבול בזמן נטילת המעתקים.

ראשית יצוין, כי מחוות הדעת אשר הוגשו כאמור בהסכמה עולה כי מתוך 7 מעתקים נמצאו 4 מעתקים של טביעות אצבע המזהים את הנאשם כמי שהיה במקום.

שניים מהמעתקים נמצאו על החלון אותו מצא המתלון מכופף מצידו החיצוני של הרכב. מעתק נוסף נמצא על אותו חלון מצדו הפנימי של הרכב, ומעתק רביעי נמצא בתוך חבק הרכב אשר נמצא מפורק בתוך הרכב.

המאשימה הבהירה בסיכומיה כי ההשוואה אל הנאשם נעשתה הן מטביעות האצבע שנלקחו עם חקירתו הנוכחית והן לטביעות אצבע שלו אשר שמורות במערכת מזה מספר שנים.

חרף החקירה בנושא בכל הנוגע לאפשרות ליטול מעתקים כאשר הנאשם חבול, הרי שבסיכומים לא נטען דבר בנושא, ומהעובדה כי כאמור הטביעות הוששו גם למעצקים קודמים של הנאשם המצויים במערכת שנים ארוכות, עולה כי למעשה אין כל חשש כי הטביעות שנדגמו פורשו בטעות כטביעותיו של הנאשם.

עיון בדו"ח המסכם של מז"פ, ת/7, מלמד מהתמונות אשר צורפו לדו"ח כי אכן חובר חוט חשמל אל מצבר הרכב והועבר אל תוך הרכב, וכי חבק ההגה פורק ממקומו ונמצא על רצפת הרכב.

מנתונים אלו עולה כי אכן נעשה ניסיון לגנוב את הרכב, אשר ככל הנראה ובהתבסס על עדות המתלון, סוכל בשל העובדה כי מוט ההילוכים היה נעול ברב בריח כפי שאכן מופיע בתמונה.

המצאות טביעות האצבע של הנאשם במקומות שונים ברכב, הינה ראיה נסיבתית אשר יש בכוחה כדי לסבר את הנאשם.

בעניין זה אפנה לע"פ 1250/07 בעניין אבו סולב בו נקבע כי ככל ראיה נסיבתית יכולה טביעת כף יד להוכיח אף בהיעדר ראיה נוספת כי העבירה בוצעה על ידי פלוני, ככל שאין בפיו הסבר סביר אחר להימצאותה בזירה.

הודגש כי על בית המשפט החובה לתור בעצמו אחר הסבר אפשרי אחר המתיישב עם חפותו של הנאשם, אולם לא די בעניין זה בגיבוש תרחיש היפותטי.

גם בע"פ (מחוזי ת"א) 70546/07 בעניין אל רזאק, קבע בית המשפט כי המצאות טביעת אצבע על חלק פנימי של חלון של רכב הינה מספקת על מנת לבסס הרשעה בפלילים, ככל שלא ניתן הסבר תמים להמצאות הטביעה המרשיעה.

נוכח דברים אלו יש לבחון את הסבריו של הנאשם להמצאות טביעות האצבע.

בהודעתו במשטרה מיום האירוע, ת/א3', הכחיש הנאשם קשר אל המעשים המיוחסים לו וטען כי הוא מתגורר בחור'ה, ואולם עובד כשומר ופיגומים באתרי בנייה באזור רמת גן. הנאשם טען כי הוא עובד במוקד יפו, אולם לא הציג מספר טלפון או פרטים של הקבלן אצלו עבד, וכאשר נשאל למקומות העבודה הספציפיים בהם עבד, טען כי עבד במקומות שונים וכי הוא אינו זוכר את הפרטים. כאשר נשאל אם היה בפתח תקווה השיב כי אינו מכיר אותה וכי ייתכן שהיה במקום, אולם לא פירט היכן היה. כאשר נשאל על רכבים בהם נסע, השיב כי עלה על רכבים של חברים, אולם משהתבקש לפרט לא זכר את שמות החברים, למעט אדם אותו ציין בשמו הפרטי, עבד אל רביד, וטען כי עלה על רכבים של יהודים רוסים. הוא לא נתן הסבר כלשהו להמצאות טביעות האצבע ברכב אליו פרצו.

בעדותו בפניי לא סיפק הנאשם כל הסבר להמצאות טביעות האצבע ועדותו הייתה עמומה, משלא טען כל טענה קונקרטית בכל הנוגע למעשיו.

ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי אזהרת הנאשם בחקירתו הייתה כללית, שכן הוא הוזהר בהתפרצות לרכבים וניסיון גניבת רכבים בפתח תקווה מבלי שהוטח בו האירוע הנדון באופן קונקרטי. כן נטען על ידי ב"כ הנאשם כי המשטרה לא עשתה כל פעולה על מנת לבחון את טענת הנאשם כי עבד במועד האירוע בחברה הנטענת.

ייתכן כי היה ממש בטענות ב"כ הנאשם לו היה מספק הנאשם גרסה בעדותו בבית המשפט למעשיו ביום האירוע או להמצאות טביעות האצבע על הרכב, ובכללן אם היה נותן הסבר אשר קושר אותו בדרך כלשהי לרכב ולו בדרך של עבודה במכון לשטיפת רכבים או כיוצא בזה, כפי שנטען בפני העדים ובמהלך הסיכומים. ואולם הנאשם לא טען גם במהלך עדותו היום כל טענה הקושרת אותו כאמור אל רכבים כלשהם, הוא לא טען כי עסק בשטיפת רכבים או כי עבד במוסך, וכל שעשה היה לחזור על טענתו במשטרה כי עבד כשומר באתרי בנייה.

משכך, לא סיפק ולו שמץ של הסבר להמצאות טביעות האצבע על הרכב.

יתרה מכך, גם עתה לא הוצגה כל ראיה כי כלל עבד במקום הנטען בכלל, ובפרט במועד הרלבנטי. משלא מסר הנאשם כאמור הסבר להמצאות טביעות האצבע על חלון הרכב מבפנים, מבחוץ ועל חבק ההגה, אני מוצאת כי הוא לא סתר את התשתית הראייתית הנסיבתית שהוכחה כנגדו ולא סיפק כל אליבי לגבי המצאו במקום אחר בעת האירוע הנדון.

לפיכך כאמור הוכחה המאשימה את המיוחס לנאשם בכתב האישום ובכך הוא מורשע.

ניתנה היום, ד' תשרי תשע"ז, 06 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים